

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuißimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1634

De Psalmis Gradualibus. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40244

tio recitandi Officium Defunctorum, puta, ex voluntate testatorum; in ijs quidem diebus, quibus conceditur Missa de Requiem (qua de re in primo Tomo diximus pag. 11. & 12.) absque dubio recitari poterit.

20 In alijs verò diebus, in quibus prohibetur Missa de Requiem, adhuc tamen recitari poterit (exciperem Festa primæ & secundæ classis, & triduum maioris Hebdomadæ postremum) etiam in Choro: quia difpar est ratio inter Missam & Officium Defunctorum. illa namque suppleri potest cum Missa de die, eo modo quo docuimus in primo Tomo pag. 223. à n. 19. & seqq. non autem Officium cum Officio de die: vel præter cantatam Missam de die in Collegiatis, potest cantari altera de Requiem, vt Roma fit quotidie in Ecclesia S. Petri. Festum autem, etiam de præcepto, ex minùs solemnibus, non impedit recitationem huius Officij, vt patet ex dictis supra num. 10. 15. & 17. maximè si adhuc Ecclesiarum consuetudo.

21 Pins itaque V. tam in Bulla quam in Rubricis loquitur de Officio Defunctorum ex communi intentione Ecclesiæ pro Suffragijs generalibus recitando in Choro, remittens antiquam obligationem illud sèpiùs recitandi, & quotidie, vt olim, in Quadragesima; tum prescribit eos dies, quibus illud idem congruentius recitari vel omitti debet: non autem excludit obligations proprias ex testamentois Defunctorum rationabiles.

22 Si tamen accidat in his obligationibus aliqua necessitas ex causa rationabili reducendi, aut commutandi, aut eas moderandi, ad tempus, seu in perpetuum, declaravit sacra Tridentini Concilij Congregatio Sess. 25. cap. 4.

posse Episcopos in Synodo, & Regulare Superiores in Capitulis Generalibus circa hæc Officia decernere quidquid magis expedire iudicarent, ea commutando in Missas, &c. si ante Concilium ea fuerint impositæ, quod postremò à nobis additum eadem sacra Congregatio significata visa est in Decretis de celebracione Missarum sub Urbano VIII. 21. Inny 1625. §. Ac primo, vbi, dum prohibet reductionem Missarum post Concilium, non ante illud, indicat apertè, eam fuisse mentem facti Concilij, de qua dubitabant Doctores. Filius Moneta noster de Communi. vti. vol. quest. 11. conclus. 4. num. 367. & seq. de his Officiorum commutationibus agit. hoc loco hæc satis.

De Psalmis Gradualibus.

C A P. I I I.

Faciamus gradum, ordine Breuiarij, ad Psalmos Graduales, qui dicuntur Canticum graduum & ascensionis, ex vi vocis Hebreæ Amahaloth. Et Graeci quidem, Theodoretus & Euthymius, docent, Cantica hæc intelligenda esse ad litteram de ascensione Iudeorū à Babylone in Ierusalem, Spiritu sancto per os David præcincte calamitatem eorum, & libertatem. Alij, è quibus Durand. lib. 5. cap. 2. malunt esse compositos hocce Psalmos, vt canerentur in ascensione quindecim graduum Templi Salomonis: tot enim fuisse affirmat S. Augustinus Tract. in Psalm. ultimum, cui Lyranus subscribit; & significant ascensiones Electorum in Deum, per quindecim gradus.. Septenarius enim veteris Testamenti est, octonarius noui Testamenti est numerus, ex Am-

Ambrol. Enarr. 2. ad Horontianum: quasi dicantur Electi per scalam præceptorum Veteris & noui Testamenti ascendere ad Deum. & de his fortasse gradibus dicebat Salomon Eccles. 11. Da pariem septem (Græcè est casus Datui) necnon & octo.

2 Hieron in locum Ecclesiast. putat septem & octo Psalmos Graduales veteris & noui Testimenti indices esse: ut enim quondam per illorum numerum canebatur Deo, ita per utrumque Testamentum modò cantantur laudes eidem Deo. Quinque etiam sunt sensus hominis, per quos animus ad Deum trinum ascendit; & idē diuīsi sunt inter quinos.

3 Radulphus Propos. 21. meminit, & notat, primos quinque dici pro Defunctis; alios quinque pro nobis ipsis, & amicis; postremos quinque pro omnibus fidelibus: & quadrat ordo hic ascendentibus, iuxta Psal. 83. *Ascensiones in corde suo diffosuit in valle lacrymarum*, id est, Purgatorij. Nam à Purgatorio Defunctorum eleuamus ad purganda propria peccata, de quibus in secunda Oratione agitur; deinde ad unionem cum Deo, quem toto corde perquimus in tertia Oratione; ita ut in secundo ordine Psalmorum declinantes à malo, in tertio faciamus bonum; in quibus tota iustitia consistit.

4 Robertus Card. Bellarminus in suo aureo libello de Ascensionibus in Deum, ad instar horum 15. Psalmorum constituit quindecim gradus, quibus ascendas ad Deum; quorum ordo paululum mutatus triplici Gradualium ordini, meo iudicio, responderet optimè: si nimis in primis quinque Psalmis mediteris corruptibilia, terram, aquas, æternum, ignem, & mixta; in alijs quin-

que scruteris cœlestia corpora, hominem, animam eius rationalem, Angelicam naturam, & Diuinam essentiam: in tertio Psalmorum ordine contempleris Dei potentiam, theoreticam sapientiam, practicam eiusdem misericordiam & iustitiam, quæ singula omnia prosequitur ille in dicto libello.

5 Si tibi placeant magis sanctissimi Rosarij mysteria, ea distribue hoc modo: ut, quæ sunt doloris, primo ordini cum Requiem pro Defunctis tribuas; quæ gaudij, secundo ordini; quæ gloriae, tertio adscribas.

6 Nam primi quinque Psalmi unicas habent conclusionem: *Requiem aeternam*, &c. alij habent quisque suam cum Gloria Patri; quia pro Defunctis orantes abstinere solemus à glorificatione Trinitatis, unicas & aeternam eis requiem desiderando, ut eisdem, post quinque sensuum in Purgatorio purificationem, in quibus deliquerunt, eadem aeterna requies tribuatur. Deo autem danda est gloria in ascensu nostro, sine declinemus à malo, sive faciamus bonum; de quibus in 2. & 3. agitur Psalmorum ordine Gradualium. Ultima Oratio habetur in Liturgia Græca S. Petri pro Collecta Missæ.

7 Dicuntur autem in Ferijs quartis Quadragesime, latius sumpto vocabulo Quadragesimæ, ita ut includatur Feria 4. Cinerum, in qua etiam dicuntur hi Psalmi; Pio V. ita limitante, ante quem quotidie in Quadragesima recitabantur. Ante Matutinum dicuntur de more antiquo, ex Radulph. Proposit. 21. in Breu. M. S. & in 1550. & ante Officiū paruum B. Virginis, quod fit vnum cum Officio maiori, ex P. Ruiz in Ceremoniali; ut nimis

Bb 2 per

196 Comment. in Rubr. Breuiarij. Sect. IX. Cap. IV.

per octo quoque dies ab initio ieiunij, ascensiones in corde nostro disponamus de virtute in virtutem, donec ad Christum in Cruce exaltatum perueniamus, quem in Hebdomada maiori contemplamur.

8 Omititur in ipsamet maiorj Hebdomada; cum ibi militet eadem ratio, qua omittitur Officium paruum B. Virginis & Defunctorum; & omittuntur in Festo nouem Lectionum, ratione Festi, ut ait Radulph. *loco cit.*

9 Nulla nunc est obligatio, ex Bulla Pij V. qui proponit recitantibus Indulgentiam quinquaginta dierum; si nempe recitent in Feris quartis Quadragesimæ, sive in Choro, sive extra Chorum eos recitent; & absolvit Clerum ab antiqua obligatione. Si adeo consuetudo eos recitandi in Choro, stetur legitimæ consuetudini; sicut etiam de Hora recitandi, de qua cap. sequenti num. 6.

De Psalmis Pœnitentialibus.

C A P. I V.

Psalmi Pœnitentials, qui scripserat ad pœnitentiam nos mortuus, sunt numero septem: & videntur fuisse in vsu ante S. Augustinum, qui morti proximus eos lectitasse fertur; neque tamen auctor idem ipse prohibetur. Ordo Romanus eorum meminit in Feria 4. *Quadragesima in capite ieiunij.* Calliodorus docet, septem esse, quia totidem modis remittuntur peccata nostra, Baptismo, passione martyrij, eleemosyna, dimittendo alijs, conuertendo alios, abundantia charitatis, & pœnitentia. Hæc ille.

2. Innocentius III. iussit eos recitati in Quadragesima, ex Radulph.

Propos. 21. quia tempus est opportunitum ad pœnitentiam.

3 Feriae sextæ assignati fuerunt in Quadragesima à Pio V. cum & hi quotidie recitarentur in eadem: unde ordine Feriarum seruato, sexta Feria sequente quartam, Pœnitentials locum habent in Breuiario post Graduales. Minor est etiam Pœnitentialium numerus quam Gradualium.

4 Absolutè incipiebant, ex Radulph. *loco citat.* sed in Breuiar. M.S. & 1550. primitur Antiphona, *Nre reminiscaris, &c.* sumpta de Tobielibro. Quilibet Psalmus concluditur cum Trinitatis glorificatione solita, à qua speratur diuina gratia per pœnitentiam; gratia vero dicitur gloria Dei, Rom. 3.

5 Recitatitur post Laudes diei, dicto *Benedicamus Domino, & Deo grata,* vt habetur etiam in M.S. & 1550. & ante Primam; quia iustus in principio (diei) accusator est sui: sed Radulphi tempore dicebantur post Primam, in qua Confessio fit peccatorum.

6 Quod si consuetudo detur aliqua antiqua & inueterata recitandi in Choro Psalmos Pœnitentials in Feris v. post Completorium in Quadragesima, & in Feris tertij Psalmos Graduales; sacra Rituum Congregatio declarauit, eam retineri posse, vt in una Laudensi respondit 2. Augusti 1603.

7 Congruit tamen multò magis Feria sexta, in qua peccauit Adam, & mortuus est Christus eadem die.

8 Non in Festo nouem Lectionum. Quid enim peccatoris tristitia cum festiuitate Beatorum? nec in Paschœ, Feria sexta maioris Hebdomadæ, vt dictum est de Officio Defunctorum.

9 Li-